

De zomer van 1962, de laatste gevechten om Nederlands Nieuw-Guinea, in het oerwoud en aan de conferentietafel
auteur: Andreas Schelfhout 2010

Vanaf 1960 werden Nederlandse militairen overhaast, slecht voorbereid en met de verkeerde kleding naar Nieuw-Guinea gestuurd om Indonesische infiltranten op te sporen en mogelijke nieuwe infiltraties te voorkomen. Honderden Indonesische para's verdwenen spoorloos in de jungle van Nieuw-Guinea. Door gebrek aan Amerikaanse steun werd Nederland gedwongen om Nieuw Guinea op te geven en werden de Papua's in de steek gelaten, tot op de dag van vandaag.

Het boek beschrijft de laatste gevechten om Nederlands Nieuw-Guinea

Met iedere Nederlandse militaire missie, naar het buitenland is wel iets mis, volkenrechtelijk, politiek of militair-technisch. In Afrika, in voormalig Joegoasavië, in Irak, in Afghanistan, waar dan ook en zeker ooit en toen in onze voormalige koloniën.

Bijna een halve eeuw geleden, op 31 mei 1960, werd het 6e Infanterie Bataljon Oranje Gelderland opgericht. Die oprichting was het begin van een lange reeks overhaaste versterkingen van de Nederlandse strijdkrachten in ons laatste rijkdeel in de Oost, Nederlands Nieuw-Guinea.

Eenheden van de marine en de luchtmacht werden in hoog tempo gevolgd door onderdelen van de landmacht; batterijen luchtdoelartillerie, het 17e Bataljon Infanterie Chassé, en het 41e Bataljon Stoottroepen, overgevlogen met de DC-8 en overgevaren met de Zuiderkruis, de Grote Beer, en de Waterman.

Over die periode en vooral over het laatste jaar van de Nederlandse aanwezigheid in de Gordel van Smaragd, heeft Andreas Schelfhout een boek geschreven. " De Zomer van 1962 ". Het boek verbijstert door de beschrijving van de weinig doordachte wijze waarop 'onze jongens' (met name die van de landmacht) een conflict in werden gestuurd. Compleet onvoorbereid, oppervlakkig gekeurd en met kleding en uitrusting, uitstekend geschikt om de winters op de Noord -Duitse laagvlakte te doorstaan, maar niet de temperaturen in de tropen.

Desondanks wisten de uitgezonden gevechtseenheden van marine, land - en luchtmacht in uitputtende achtervolgingen en felle gevechten in de jungle alle oogmerken van de Indonesische infiltranten te verijdelen. Honderden parachutisten verdwenen spoorloos in de dichte, alles bedekkende bossen van Nieuw-Guinea tot de dag van vandaag.

Hij schrijft verder in zijn boek: " de mariniers waren onaantastbaar, zij bepaalden de regels in de bush, de infiltranten waren slechts hun sparringpartners".

Door het wegvallen van de Amerikaanse steun werd Nederland uiteindelijk in 1962 gedwongen Nieuw-Guinea op te geven en zo werden, ondanks alle stellige beloften van De Nederlandse regering, van het parlement en van het Nederlands bestuur in Nieuw-Guinea, de Papoea's in de steek gelaten. Eveneens tot de dag van vandaag.

Eerste Kamerlid drs. Hans Hillen in zijn voorwoord : "De Zomer van 1962 " is een indringend tijdsbeeld. Toen gebeurd, maar juist nu, een halve eeuw later, waard om te lezen en te overdenken.

Andreas Schelfhout: "De Zomer van 1962 " ,
ISBN 978-90-8759-196-0, kost 16,50 euro,
verschijnt eind februari 2010,
maar is nu al te bestellen bij :

Uitgeverij U2pi BV, Koningin Julianalaan 198 , 2274 JP Voorburg

e-mail: [info@jouwboek .nl](mailto:info@jouwboek.nl)

[Lees de recensie in het Reformatorisch Dagblad](#) en geef als je wilt een reactie.